

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 606/2015
15.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Г., због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Г., адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 1938/10 од 18.02.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 136/15 од 11.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Г., адвоката В.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 1938/10 од 18.02.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 136/15 од 11.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 1938/10 од 18.02.2015. године, окривљени Ж.Г. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 12.800,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени Б.М. упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 136/15 од 11.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Ж.Г., адвоката В.М. и А.С. и пресуда Основног суда у Параћину К 1938/10 од 18.02.2015. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.Г., адвокат В.М., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни, одлуке о трошковима кривичног поступка и одлуке о упућивању оштећеног на парнични поступак, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе јер нема доказа да је исти починио кривично дело у питању за које је оглашен кривим и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и одредбе члана 487. став 1. ЗКП на којој је размотрио списе предмета заједно са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. Законика о кривичном поступку).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку) окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног је у захтеву као разлог подношења само формално означио да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон као и да исти подноси због одлуке о трошковима кривичног поступка, због којих повреда закона из члана 439. тач. 1, 2. и 3. и из члана 441. став 4. ЗКП је подношење захтева дозвољено окривљеном, не образлажући ове повреде на начин којим би се указало да је дело за које се окривљени гони кривично дело, да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, да је одлуком о кривичној санкцији повређен закон и на који начин је суд повредио законске одредбе доносећи одлуку о трошковима кривичног поступка, а из образложења захтева и навода да је суд непотпуно утврдио чињенично стање јер није саслушао и суочио све учеснике догађаја на лицу места,

да није обавио реконструкцију догађаја нити медицинско вештачење телесних повреда, да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени са умишљајем телесно повредио оштећеног, да суд није правилно ценио приликом одмеравања казне олакшавајуће околности на страни окривљеног те да га је обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала немајући при том у виду тешко имовно стање окривљеног, по налажењу Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Осим тога, из навода захтева да је суд судио и донео одлуку у непрописном саставу произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3. ЗКП. Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди нити по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3. ЗКП као ни по основу одлуке о упућивању оштећеног на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Ж.Г., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.